

ТЕПЕРІШНЄ СВІТОВЕ ПОЛОЖЕНЄ. THE PRESENT WORLD'S SITUATION.

(Промова Н. Леніна, виглошена перед Всеросійським Екзекутивним Комітетом Совітів дня 22 жовтня 1918).

Я думаю, що наше теперішнє положенє, не дивлячись на всі змішані в нїм противорічності, може бути скарактеризоване двома тезами: перше, що ніколи попередно ми не стояли так близько до ітернаціональної пролетарської революції, як в теперішній час; по друге, що з друго боку, ми ніколи не находились в більш небезпечнім положеню, чим тепер.

І найбільш серйозною стороною в нашій положеню являється той факт, що широка народна маса навряд чи розуміють небезпеку, котра нам загрожує. І тому одною з головних задач совітських представителів повинно бути як найважливіше розясненє теперішнього положення широкою масам — якби хвиливі труднощі ся задача не представляла. Найважливішим завданням, який виставлено проти совітського правительства не тільки зі сторони буржуазії, але також і з рядів нижших верств середньої класи, що віра тила віру в соціалізм було те, що ми ніби то почали соціалістичну революцію в Росії йогодно, не зважаючи на те, що революція в Західній Європі ще не доспіла.

Товариші! Тепер налітати році війни загальний упадок імперіалізму є очевидним фактом; тепер повинно бути ясно, що революція в всіх воюючих краях йєминуча. Але ми, котрих існуванє з початку рахувалось днями, або найбільше тижнями, зробили за сїй рік революції більше, як коли було зроблено якою будь другою пролетарською партією в світі. Буржуазія вже більше не перечесть, що більшевизм в теперішній час став міжнародним явищем. Ви, розумієтесь, знаєте, що в Болгарії вибухла революція, і що болгарські жовніри організує ради або совіти на взір російських. Тепер одержано відомість, що подібні совіти находять ся в процесі організації також і в Сербії. Буржуазія рїжних націй в рїжних малах краях Австрії не в силі буде витримати. В Австрії революція робітників і селян також стукає скрізь в двері.

В Німеччині преса вже явно говорить про абдицацію цєсаря а независима соціал-демократична партія осміялась тепер вже говорити про німецьку рєспубліку. Се, без сумніву, що небудь значить! Революція в Німеччині вже істнотичний факт. Воєнна партія відкрито заявляє про се. В Східній Пруссії утворились революційні комітети; підносять ся революційні клічки. Шайдеманська шайка не довго останє ся при кермі; вона не представляє широких мас народа, і революція в Німеччині неминуха.

О скільки тичить ся Італії, революційний настрій пролетаріату сего краю вповні ясний для нас. Коли відданий буржуазії соціал-патріот Гомперс прибув до Італії вести пропаганду патріотичної ідеї серед італійських робітників, його висвістали скрізь, де він появля ся. За відданий Італійська соціалістична партія зробила значно великий крок в ліво.

У Франції з початку війни чишло патріотів в робітничій класі було досить значне. Пояснювали се тим, що французькій території і Парижеву загрожує ла небезпека. Але і там позиція пролетаріату мінєлась. Коли на останнім зїзді прочитано було писмо, в котрім відкрито були низькі цілі союзників в Росії, піднялись викрики: "Хай живе російська соціалістична рєспубліка!". А вчера ми отримали донєсенє, що дві тисячі робітників металістів, котрі мали зібране в Парижу, горичю вигнали Совітську Рєспубліку.

А в Англії... Правда, істнотує там Независима Робітничая Партія не вступила ще явно в союз з більшевиками, але симпатії її до нас все більш і більш ростуть. Соціалістична-ж Робіт

(Speech Delivered Before the All-Russian Soviet Executive Committee, October 22, 1918, by N. Lenin).

I believe our present situation, despite all the contradictions it contains, can be characterized by two theses: First, that we never before stood so near to the international proletarian revolution as at present; second, that we on the other hand never found ourselves in a more dangerous position than now.

And the most serious part of our situation consists in the fact that the broad masses of the people are hardly aware of the danger that menaces us. Therefore, it must be one of the principal tasks of the Soviet representatives to make the present situation entirely clear to the broad masses — no matter how difficult this task may sometimes be. The weightiest objection that was raised against the Soviet government, not only by the bourgeoisie but also from the ranks of the lower middle class that had lost faith in Socialism, was that we allegedly had begun the Socialist revolution in Russia in a reckless manner, as the revolution in Western Europe was not yet due.

Comrades, now in the fifth year of the world war the general collapse of imperialism is an evident fact; now it is clear that the revolution in all the belligerent countries is unavoidable. We, however, whose existence at the beginning was counted by days or weeks, at the most, have done more in this year of the revolution than ever has been done by any other proletarian party in the world. The bourgeoisie no longer denies that Bolshevism is now an international phenomenon. Of course you know that the revolution has broken out in Bulgaria and that the Bulgarian soldiers are organizing councils, or Soviets, after the Russian model. Now comes the news that similar Soviets are in the process of being organized also in Serbia. The national bourgeoisie of the various small states of Austria will not be able to hold out. In Austria, too, the revolution of the workers and peasants is knocking at the door everywhere.

In Germany the press already talks openly of the abdication of the kaiser and the Independent Social Democratic party now dares to speak of the German republic. This certainly means something! The German revolution is already a fact. The military party talks about it openly. In East Prussia revolutionary committees have been formed; revolutionary slogans are being uttered. The Scheidemann gang will not remain at the helm very long; it does not represent the broad masses of the people, and the revolution in Germany is inevitable.

So far as Italy is concerned, the revolutionary sentiment of that country is evident to us. When Gompers, the social patriot who has turned himself over to the bourgeoisie, visited the cities of Italy and preached patriotism to the workers he was hissed out everywhere. During the war the Italian Socialist party has taken a big step toward the left.

In France at the beginning of the war, the number of patriots among the workers was only too great, for it was declared that the soil of France and Paris was menaced. But there, too, the attitude of the proletariat is changing. When a letter was read to the last convention telling what mischief the Entente was up to in Russia, there were shouts of "Long live the Russian Socialist republic!". Yesterday we got word that at a meeting in Paris 2,000 metal workers greeted the Soviet republic.

And in England it is true that the so-called Independent Labor party has not openly entered into an alliance with the Bolsheviks, but its sympathies for us are constantly on the increase. The Sov-

іаліст Labor parties of Scotland have even come out openly for the Bolsheviks.

This fact looms up before us entirely on its own initiative: Bolshevism has become a world theory and tactics of the international proletariat. And the workmen of all countries, who formerly read only the lying and calumnious articles and news reports of the bourgeoisie press, are now beginning to take stock of what is happening in Russia. And when last Wednesday a demonstration took place in Berlin, and the workers — in order to show their ill-will toward the kaiser — wanted to march in front of his palace, they then went to the Russian embassy in order thus to announce their solidarity with the acts of the Russian Proletarian government.

So, Europe has got this far in the fifth year of the war. Therefore, we also declare that we never were so near to the world-wide revolution as we are today. Our allies are millions and millions of proletarians in all the countries of the world. But for all that, I repeat that our situation never before was so precarious as it is at present, because in Europe, as well as in America, Bolshevism is being reckoned with as a world power and a world danger.

Immediately following the conclusion of the peace of violence (Brest-Litovsk) we began the positive work of building up the Socialist republic. As soon as we gave an opportunity to the peasants actually to get along without the land owners, and a chance to the industrial workers to arrange their own life without the capitalist, as soon as the people understood that it could manage the state itself, without slavery and exploitation, then it became clear to everyone, and also manifested itself in practice, that no counter-revolution in the world would be able to overthrow the Soviet power, i. e., the government of the workers and peasants. It required many months for us to come to this conviction in Russia.

In the cities the revolution began to consolidate itself already in November, 1917, but in the country it did not do so until the summer of 1918. In the Ukraine, on the Don, and in various other places, the peasants have had occasion to feel the power of the constituents and the Czech-Slovaks in their own affairs. This required many, many months, but our agricultural population comes out of the struggle hardened. The danger menacing them from the side of the capitalists and the land owners, but were not frightened, and merely said to themselves: "We have learned much in a single year, but we shall learn still more."

The West European bourgeoisie, that up to now has not taken the Bolsheviks seriously, is now becoming aware that in Russia a power to arouse true heroism and a genuine spirit of self-sacrifice in the masses. When this proletarian power began to infect Europe the bourgeoisie of the world noted that it, too, must reckon with this enemy. And so the bourgeoisie began to unite more closely in proportion as we drew nearer to the proletarian world revolution which flared up, now here, now there.

Now the situation for us, for the Russia of the Soviets, has changed and events are following their course at a quickened pace. Before, we had to deal with two groups of imperialistic robber states, that were striving to destroy each other. But now they have noticed, especially by the example of German imperialism, that their principal enemy is the revolutionary proletariat. By reason of this fact a new danger for us has now arisen, a danger that has yet not quite unfolded itself, and is not yet fully visible — the danger that the Anglo-French imperialists are quietly preparing for us. We must keep this danger clearly before our eyes so that we, with the aid of the leaders of the masses, with the help of the representatives of the workers and peasants, may make the broad masses of the people aware of this danger.

In German government circles we may now observe two lines of thought, two plans for salvation, as it were, if there can be any talk

of all of salvation. One group says: "We want to gain time and hold out until spring; perhaps we may succeed in winning by arms!"

The other says that it is of the greatest importance to arrive at an agreement with England and France at the expense of the Bolsheviks. In this connection one might believe that between the English and French on the one side, and Germany on the other, a tacit agreement something like this exists: "Don't you Germans leave the Ukraine so long as we have not arrived there. See to it that the Bolsheviks don't get in, then everything else will be adjudged." And the Germans take great care to do so, for they know that for proved service they, too, will get some of the loot.

That is the judgment of the Anglo-French imperialists, for they very well understand that the bourgeoisie of the occupied districts — Finland, the Ukraine, or Poland — will not be able to hold its ground a single day after the withdrawal of the German garrisons and the bourgeoisie of these countries, who only yesterday sold their territory to the Germans, are today offering their fatherland to the English and the French. This conspiracy of the bourgeoisie of all countries against the revolutionary workers and the Bolsheviks is constantly becoming more clearly outlined and becomes cynically apparent. So it is our direct duty to point out this danger to the workers and peasants of all the belligerent countries.

But for us, comrades, the German revolution is favorable. Considering the power and the degree of organization of the German proletariat, we may believe that the German revolution will develop such power and will be well organized that it will solve a hundred international problems. Only we must know how to march in line with the German revolution, not to run ahead of it and injure it, but to help it. And our comrades, the communists of the Ukraine, must bear this in mind. Our principal work must be carrying on propaganda, but a daring, persistent propaganda.

We must not forget that Germany forms the most important link in the revolutionary chain. The success of the world revolution depends to the greatest degree upon Germany. We must not fail to consider the changes and exercises accompanying every revolution. In every country the revolution follows its particular ways and these ways are so different and fortuous that in many countries the revolution can be delayed one or two years. Every country must pass through definite political stages in order to arrive at the same point — the inevitable proletarian revolution. And although the international proletariat is now awakening and making important progress, we must confess that our position is particularly difficult because our enemies direct their attacks against us as their principal enemy. Now they are preparing to fight, not against hostile armies, but against international Bolshevism.

We must direct our entire attention at present to our southern front, where the fate, not only of Russia, but also of the international revolution, is to be decided. We have many prospects of victory. But what favors us most of all is the fact that a change has taken place in the popular feeling. The people have grasped the fact that in defending Soviet Russia it is not defending the interests of the capitalists, but its own interests, its own country and desires, its factories and shops, its life and liberty. The discipline of the Red Army is gaining, but it is not a discipline of the club, but the discipline of Socialism, the discipline of a society of equals.

The army is turning out thousands of officers who have gone through the course of study in the new proletarian military schools, and other thousands who have gone through the hard school of war itself. Our southern front is the front against the whole Anglo-French imperialism, against the most important opponent we have in the world. But we do not fear this opponent, for we know that

ми повинні держатись до весни і таким способом виграти час; можливо, нам вдасть ся тоді взяти верх силою зброї!" Друга група каже, що найважливіше Англією і Францією на кошті більшевизма. В зв'язі з сїм можна собі представити, що між Англією і Францією з одного боку, і Німеччиною з другого боку, істнує сїдууючого рода мовчана згода: "Ви, Німці, не опускайте України до той пори, поки ми не поспіємо туди. Постарайтесь про те, аби Україна не попала в руки більшевизма, а по других пунктах ми вже зговоримось". І Німці роблять все можливе, щоби виповнити се, бо вони знають, що за їх прислугу і їм припаде якась частина здобичі.

Такий вихід з положеня представляє англо-французьким імперіалістам, бо вони дуже добре знають, що буржуазія занятих округів — Фінляндії, України або й Польщі не вдержит ся там ні одного дня після відляканих німецьких гарнізонів. А буржуазія цих країв котра тільки вчора продала свою територію Німцям, сьогодні офірує свою вітчизну Англією і Французам. Сей заговор буржуазії всіх країв проти революційних робітників і більшевизма приймає все більше явний зарис і робить ся цинічно явним. І нашим обовязком є показати цю небезпеку робітникам і селянам всіх воюючих країв.

Але для нас, товариші, німецька революція являється підтримкою. Беручи на увагу силу і ступень організації німецького пролетаріату, можна бути запевненим, що німецька революція проявить таку силу і покажеть ся настільки добре організованою, що вона розв'язє сотні міжнародних задач.

Але ми повинні провизити умістити йти нога в ногу з німецькою революцією. Ми повинні помагати їй, а не шкідити, заважаючи вперед. І наші товариші, українські комуністи повинні се пам'ятати. Нашою головною роботою повинно бути веденє пропаганди, але пропаганда сьмільно і уперто. Ми повинні забути, що Німеччина являється найважливішим кільцем в революційному ланцюзі. Успіх світової революції в значній мірі залежить від Німеччини.

Ми не повинні опускати з виду перемін і случаи супроводячих всяку революцію. В кожній країні революція розвивається особною дорогою і сі дороги покручені, що в багатьох краях революція може бути затримана на один або два роки. Кожда країна повинна пройти через певні політичні шебїги, аби прийти до одного і тогож самого пункту, — до неминучої пролетарської революції. І, хоча міжнародний пролетаріат тепер прокидає і значно поступив вперед, ми все-ж таки повинні признати наше положенє значно прикрим, бо наші вороги звертають свої напади на нас, як проти свого головного ворога. Вони готують ся в теперішній час до боротьби не проти ворожих армій, а проти міжнародного більшевизму.

Ми повинні звернути всю свою увагу в теперішній час на наш полудневий фронт, де рішальна доля не тільки Росії, але і міжнародної революції. Ми маємо значні підстави числити на побіду. Але найбільше сприятливим фактом являється ся перемена, яка зайшла в настрій народа. Нарід зрозумів, що, борючись світській Росії, він боронить не інтереси капіталістів, а свої власні інтереси, свою власну країну і стремління, свої фабрики і заводи, своє життя і свободу. Дисциплінованість Червоної Армії кріпнє, і се не дисципліна з підпалки, а соціалістична дисципліна, дисципліна загалу рїшних.

Армія випускає тисячі офіцерів, пройшовших курс навчання в нових пролетарських воєнних школах і другі тисячі пройшовших тільки страшний школу самої війни. Наш полудневий фронт, звернений проти всього англо-французького імперіалізму, проти найважливішого з наших противників в світі. Але ми не боїмо ся сего противника, бо ми

will soon face the struggle with its "internal enemy". Three months ago it was said that only the half-crazy Bolsheviks could believe in the German revolution; but today we see how in the course of a few months Germany has changed from a mighty empire to a rotten tree trunk. The force that has overthrown Germany is also working in England. It is only weak today, but with every step that the English and French advance in Russia this force will steadily rise to power and will, even become more terrible than the Spanish influenza.

The seriousness of the situation must be apparent to every worker who knows what he is aiming at and he must make the masses see it, too. The mass of workers and peasants is mature enough to be allowed to know the whole truth. The danger is great, but we must, and shall overcome it, and for this purpose we must develop and solidify the Red Army without halting. We must make it ten times as strong and large as it is. Our forces must grow with every day, and this constant growth will give us the guarantee, as before, that international Socialism will be the victor.

The B. C. Federationist)

ми не боїмо ся сего противника, бо ми

знаємо, що він стоїть перед боротьбою зі своїм власним "внутрішнім ворогом". Три місяці тому влад говорили, що тільки "пів-божевільні більшевизм" можуть вірити в німецьку революцію; але тепер ми бачимо, як в протязі кількох місяців Німеччина з могутньої імперії обернулася в прогнившій пень дерева. Та сама сила, котра знищила Німеччину, алає також і в Англії. Ми повинні бути слабі під теперішнє хвало, але з кожним кроком наступу Англією і Французів на Росію, ся сила буде стало все аротати і навіть стане страшнішою, як іспанська інфлюєнція.

Серйозність положеня повинна бути ясна кождому світоному робітникові, і він повинен постаратись, щоби се стало також ясно широким масам. Народ — робітники і селяни, вже досить добрі, щоби знати всю правду. Небезпека велика, але ми повинні перемогти її і ми її переможемо. І в сїй цілі ми повинні безпреродно розвиватись за розширенє і укріпленє Червоної Армії. Ми повинні зробити її в десять раз сильнішою і обширнішою як тепер. Наші сили повинні рости з кожним днем і сей беззастанний зрїст як передє дасть гарантію побіди міжнародного соціалізму.

(“Б. К. Федерейшеніст”)

ми не боїмо ся сего противника, бо ми

знаємо, що він стоїть перед боротьбою зі своїм власним "внутрішнім ворогом". Три місяці тому влад говорили, що тільки "пів-божевільні більшевизм" можуть вірити в німецьку революцію; але тепер ми бачимо, як в протязі кількох місяців Німеччина з могутньої імперії обернулася в прогнившій пень дерева. Та сама сила, котра знищила Німеччину, алає також і в Англії. Ми повинні бути слабі під теперішнє хвало, але з кожним кроком наступу Англією і Французів на Росію, ся сила буде стало все аротати і навіть стане страшнішою, як іспанська інфлюєнція.

Серйозність положеня повинна бути ясна кождому світоному робітникові, і він повинен постаратись, щоби се стало також ясно широким масам. Народ — робітники і селяни, вже досить добрі, щоби знати всю правду. Небезпека велика, але ми повинні перемогти її і ми її переможемо. І в сїй цілі ми повинні безпреродно розвиватись за розширенє і укріпленє Червоної Армії. Ми повинні зробити її в десять раз сильнішою і обширнішою як тепер. Наші сили повинні рости з кожним днем і сей беззастанний зрїст як передє дасть гарантію побіди міжнародного соціалізму.

at all of salvation. One group says: "We want to gain time and hold out until spring; perhaps we may succeed in winning by arms!"

The other says that it is of the greatest importance to arrive at an agreement with England and France at the expense of the Bolsheviks. In this connection one might believe that between the English and French on the one side, and Germany on the other, a tacit agreement something like this exists: "Don't you Germans leave the Ukraine so long as we have not arrived there. See to it that the Bolsheviks don't get in, then everything else will be adjudged." And the Germans take great care to do so, for they know that for proved service they, too, will get some of the loot.

That is the judgment of the Anglo-French imperialists, for they very well understand that the bourgeoisie of the occupied districts — Finland, the Ukraine, or Poland — will not be able to hold its ground a single day after the withdrawal of the German garrisons and the bourgeoisie of these countries, who only yesterday sold their territory to the Germans, are today offering their fatherland to the English and the French. This conspiracy of the bourgeoisie of all countries against the revolutionary workers and the Bolsheviks is constantly becoming more clearly outlined and becomes cynically apparent. So it is our direct duty to point out this danger to the workers and peasants of all the belligerent countries.

But for us, comrades, the German revolution is favorable. Considering the power and the degree of organization of the German proletariat, we may believe that the German revolution will develop such power and will be well organized that it will solve a hundred international problems. Only we must know how to march in line with the German revolution, not to run ahead of it and injure it, but to help it. And our comrades, the communists of the Ukraine, must bear this in mind. Our principal work must be carrying on propaganda, but a daring, persistent propaganda.

We must not forget that Germany forms the most important link in the revolutionary chain. The success of the world revolution depends to the greatest degree upon Germany. We must not fail to consider the changes and exercises accompanying every revolution. In every country the revolution follows its particular ways and these ways are so different and fortuous that in many countries the revolution can be delayed one or two years. Every country must pass through definite political stages in order to arrive at the same point — the inevitable proletarian revolution. And although the international proletariat is now awakening and making important progress, we must confess that our position is particularly difficult because our enemies direct their attacks against us as their principal enemy. Now they are preparing to fight, not against hostile armies, but against international Bolshevism.

We must direct our entire attention at present to our southern front, where the fate, not only of Russia, but also of the international revolution, is to be decided. We have many prospects of victory. But what favors us most of all is the fact that a change has taken place in the popular feeling. The people have grasped the fact that in defending Soviet Russia it is not defending the interests of the capitalists, but its own interests, its own country and desires, its factories and shops, its life and liberty. The discipline of the Red Army is gaining, but it is not a discipline of the club, but the discipline of Socialism, the discipline of a society of equals.

The army is turning out thousands of officers who have gone through the course of study in the new proletarian military schools, and other thousands who have gone through the hard school of war itself. Our southern front is the front against the whole Anglo-French imperialism, against the most important opponent we have in the world. But we do not fear this opponent, for we know that

ми повинні держатись до весни і таким способом виграти час; можливо, нам вдасть ся тоді взяти верх силою зброї!" Друга група каже, що найважливіше Англією і Францією на кошті більшевизма. В зв'язі з сїм можна собі представити, що між Англією і Францією з одного боку, і Німеччиною з другого боку, істнує сїдууючого рода мовчана згода: "Ви, Німці, не опускайте України до той пори, поки ми не поспіємо туди. Постарайтесь про те, аби Україна не попала в руки більшевизма, а по других пунктах ми вже зговоримось". І Німці роблять все можливе, щоби виповнити се, бо вони знають, що за їх прислугу і їм припаде якась частина здобичі.

ЩО ДІЄТЬ СЯ WHAT'S GOING ON

Делегати від 195 німецьких коопальєв голосують за страйком.

ЕССЕН, 1 грудня. — Делегати від революційних угруповань, зустріваючі 195 коопальєв голосували тут на мітингу за страйк і доти не ваяти ся до роботи, доки їх домаганя не будуть вповні виповнені.

В домаганя майнерів вклучились: негайне впроваженє шістьгодинного дня, вклучаючи втрачений час на вхід і вихід з майна, 25 процент підвижки платні, признанє совітської платні, негайне освободженє політичних в'язнів, негайне втворенє революційної робітничої міліції, негайне розпусненє істнотуючих добровольчого корпусу, розоруєння поліції в майнерських округах і заплаченє краєм за ті дні, що майнери були на страйку.

Пославці привіт Угорщині.

Майнери вислали правительствєній радї на Угорщині державський привіт і декларацию, що вони були підбадьорені побідою своїх угорських товаришів над "негідною класною" закладиною їх несподати доти, доки вони не поможуть всіх своїх ворогів.

Майнери в Ессєні заявили далше, що вони будуть боротись ся рама в рама з своїми угорськими і російськими братами всіми средствами, якими вони розпоряджають ся, аби примусити утворити соціалістичне совітське правительство, в тім же

ДЖІМ І

ДЖІМ.

Коли Джім виріс вже з колісок, що була зроблена з скриньки від мила, він пішов з своїми братами на брекє, де вибрав ся камінь з вугля, щоби помочти своїй родині заробити на прожиток. Се була індустриальна школа, де він дістав перші лекції "практичного образования".

Джім працював у Джеймсового батька, і тому Джеймс доставав зиски з Джеймової праці. Батько Джеймса дозволив батькові Джіма і братові копати вуголь, за що платив їм стільки, щоби вони могли жити краще і копати далше в майні.

Се було дуже добре для Джеймса, а ще дїпше для його батька. Але за се не було ні здохляти ні шаста для Джіма, одначе він не знав про се. Джім не мавчи образованя не годився зрозуміти, як своїм мізерним тілом і надмірною працею він нагромаджував маєтки для Джеймса. Його образованє було "практичного" рода.

За свої молодості Джім мав тільки один раз вакації се було тоді, коли велика копальня перестала працювати через те з той причини, що робітників видобули більше вугля чим можна було продати.

Джім гвардував долину ми зловжівського потоку. Вчє тепер сьвів пташок та бачив ігрю ягнат на зеленій пащині і він прилучив би ся був до них повеселитись трохи, але що-він був голодний.

Старий припис, що хто працює не повинен їсти, бувквально примноєть ся до тих робітників, що працюють в намаї і так, коли копальня застопилась.

Новна роботу, застановила і платня, і Джеймові вакації були такі приємні, як повинні були бути.

І Джім забув про сьвів пташок та вседе підскакуване ягнат думав беззастано про працю добути миззана заскопотити їм. Зморю голоду і мріп повинний бокет їжі, перевертає в його голові як до батько Джіма знова "ласкаво" позволив робітникам робити їсти.

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ в ГЕМІЛТОНІ

Українсько-англ. словар	\$2.00
Нідручн. до науки англ. мови	1.50
Кишенковий словареш	1.50
Українсько-англ. і англ.-україн. Еволюція в образах	1.25
Як писати листи по українсько-англ. і англ.-україн.	.75
Лис Микита	.40
Українська Граматика	.40
Українсько-англ. і англ.-україн. Унія з Римом	.30
Про полове справи	.30
Нідручн. укр. мови	.30
Черноморці в неволі	.25
Стовпчик співаків	.25
Робітничі пісні	.25
Початки релігії	.25
Сила і краса	.25
Українська Буквар	.25
Наша як правна ідея і інтернаціоналізм	.20
Ідеали Гуманності	.15
Хайра Мехайка	.15
Наречена	.15
Нічого не було	.15
Робітничі пісні	.10
Іван Франко	.10

У нас находять ся всі книжки, які лише вийшли в Канаді або в Америці. — Пишіть по наш каталог, а ми вишлемо вам дом і оплатимо.

Замовленя і гроші виславляйте на адресу:

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
231 James St. N., Hamilton, Ont.